

INSTITUT DE CALDES DE MALAVELLA

Hem estrenat institut!

El curs 2021-2022 a l'institut ha estat per tots una barreja d'emocions, d'incerteses, il·lusions, optimisme, decepcions, però també ha estat una mirada cap al futur. Vist amb perspectiva de tot el que hem viscut aquests anys, hem après a conviure amb la precarietat, la manca de recursos, a treballar en condicions no desitjades, però estem segures que tot aquest camí que hem recorregut fins ara ens haurà servit per estar més preparats pels anys que vindran. Vam començar el curs amb la il·lusió d'unes noves parets, d'uns passadissos que feien -i fan encara- color de nou, acompanyats sempre per la incertesa i les dificultats organitzatives que ha generat a tots els nivells la gestió de la pandèmia.

El fet de tenir espais que no teníem fins ara (el porxo, la biblioteca, el pati, aules ben equipades...) ha canviat la manera de fer i d'organitzar les activitats. Hem pogut con-

tinuar treballant, aquesta vegada amb millors condicions, però també amb els inconvenients burocràtics que suposa estrenar un centre. Malgrat tot, hem recuperat les sortides i activitats, i tenim un EDIFICI que és lluminós, alegre i funcional. L'alumnat i el professorat hem pogut per fi, fer classes en condicions i hem sentit

que l'educació té el valor que ha de tenir en una societat.

Esperem que en el curs 22-23 puguem millorar encara més en molts aspectes.

Gemma Vinyes-Miralpeix
Sala Coordinadora pedagògica

ESCOLA LA BENAULA

Acomiadem l'Anna Sánchez

PER > TERESA DíEZ

Parlar de l'escola La Benaula és fer-ho de l'Anna Sánchez.

El juliol deixava el seu mandat com a directora de l'escola, després de 16 anys intensos i únics. Algunes mestres del centre van aprofitar el primer dia d'aquest mes per sorprendre-la amb un dinar, on estaven convidades persones que havia anat trobant al llarg d'aquests anys com a docent. Va ser un dia carregat d'emocions, pel comiat del càrrec i pel reconeixement de tota la feina feta, durant els seus trenta-quatre anys, com a professional.

La seva petjada no la trobem només a La Benaula, prèviament havia fet una breu incursió per algunes poblacions: La Bisbal, Riudellots, Platja d'Aro, per acabar a l'escola Sant Esteve de Caldes on hi va estar dotze anys.

La direcció de La Benaula va ser un repte que se li va proposar el curs 2006-2007 i que ella va entomar amb molta energia.

Per poder parlar d'aquest repte i de moltes altres coses i, ja que havíem decidit fer un article de reconeixement de la feina feta la vaig convidar a esmorzar. Al final vaig ser jo la convidada.

A la pregunta de: Què han estat per a tu aquests anys com a docent?

-M'ho he passat molt bé, ha estat sempre una feina que m'ha agradat i l'he gaudit. M'ha permès aprendre molt, sobretot dels nanos. També he passat per diferents fases i jo he canviat. La vida et porta a eixamplar la mirada.

Els nens m'han ensenyat molt. Puc haver fet molts cursos, però on més he après és amb ells.

Personalment, crec que ser mare m'ha permès comprendre i po-

sar-me al costat de les famílies. Potser a altres persones no els hi ha passat, però per a mi va ser un punt important.

Seguim amb les preguntes: Quan escoltes la paraula Benaula què sents?

- És una parida (un part), amb tots els seus ets i uts. És una part molt gran de la meua vida. Ha estat fer-la créixer i aprendre molt.

Al principi va representar un estat d'enamorament, pensant només en l'escola, gaudint-la més que pintant-la, anant a totes, mimant-la. Deixant de banda, a vegades, la família, tot i que sense els meus no soc ningú, donat que moralment soc qui soc gràcies a la gent.

Què t'emportes després de tots aquests anys com a professional?

- Part de la meua vida, com a professional i com a persona. He après molt, sobretot de la gent. Per a mi ha estat una lliçó contínua. Som persones i a la nostra feina, si volem ser bons professionals, hem d'estar bé emocionalment, per poder treballar amb els alumnes i les famílies.

Tenir confiança amb els altres i aprendre a equivocar-me, una cosa de les que més em costa, donant-me aquest punt de pau i pensant que no

passa res per equivocar-se. Cal reconèixer-ho i tirar endavant.

M'he trobat amb gent molt bona que m'han obert moltes oportunitats i estic molt contenta d'això.

Veus els nens de petits i els vas veient créixer i te'ls sents teus i això és únic.

Anna, què t'agradaria fer a partir del mes d'octubre?

-No ho sé! Ni idea. Ja ho veuré. Primer de tot parar. Després hi ha moltes coses que m'agraden. He de parar per descobrir qui soc sense La Benaula.

Sempre poso una cosa davant de totes les altres per poder-m'hi dedicar. La direcció va estar davant de totes.

La conversa ha finalitzat i mentre la transcripció potser hauria d'acabar dient que parlar de l'Anna Sánchez és fer-ho de La Benaula, donat que ella forma part de les seves arrels i li ha anat donant forma mentre la feia créixer.

Ella diu que es considera "una mica lladre, lladre del què tots i totes li hem portat de bo". Nosaltres voldríem atracar-la, de tant en tant, per gaudir de tot el que ens pot aportar encara.

Moltíssimes gràcies, Anna, per tant.